

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Corpus Christi, quod in Eucharistia exhibetur in Incarnatione ex Deipara
formatum num. 19

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

caelesti pluuia madens, ex qua pastor ouem induit: Hac Ancilla est. & Mater, Virgo, & coelum. Hac sola pons est, per quem Deus ad hominem descendit. Hac admiranda illius oeconomia TELA, ex qua, & in qua ineffabili modo quoddam admirabilis illius unionis tunica confecta est, cuius quidam textor e uisit Spiritus sanctus. Ne trix uirtus ex alto obumbrans, lana uelusta, villosa, Adami pellis subtegmen impolluta Virginis caro radus ceterioris, immensa gestantis gratia, Artifex, Verbum per auditum illapsum: Quis uidit? Quis audiuit? alia? inire uisus? Deum uterum inhabitat; quem Caeli non capiunt, uenter complexus est Virginis. hanc Proclus.

stus enim est liliu[m] conuallium. hanc ex Sancto Ambrosio. Eadem fere ad uerbum habet Ildesonus sermone 1. de Assumptione. Andreas Cretensis oratione de Annuntiatione: Tu, inquit, uere benedicta, cuius uenter aceruus quidem area, quoniam fructum benedictionis spicam immortalitatis, Christum, inquam, sine seminantie, ac coloni opera perfectissime produxisti. & iterum: Benedictus, ex quo uitalis ille panis, corpus inquam Dominicum producit, & immortalitatis calix salutaris panis exhibetur. ita Andreas S. Epiphanius sermone de laudibus Deiparae ad eandem sermonem dirigens: Ave, inquit, elibanus intellectuus; qui ignem, & panem uita calidum mundo in esum attulit, de quo Saluator mundi Christus ait: Accipite, & comedite, Hoc est corpus meum, quod pro uobis frangitur in remissionem peccatorum. Est (charissimum) uirtutibus plena mensa uirginea, optimis cuiuscunque cibis abundans, quibus terra fruatur. & infra: O Virginem, inquit, stupendum Ecclesia thesaurum, qui adeptus est ingenis mysterium, Virginem, inquit, appellat uerum sacerdotem pariter, & altare; qua quidem mensam ferens dedit nobis caelestem panem Christum in remissionem peccatorum. hanc Epiphanius. Ideo Bonaventura in Litanis B. Virginis uocat eam deliciarum Dei dapiferam. Methodius in hypapantem ad sanctissimam Eucharistiam spectans, eam altare animatum panis uitae appellat: ideo significatur Exod. 25. per mensam panum propositionis, quemadmodum cap. 5. ex auctoritate Patrum diximus. panes enim illi propositionis cum thure lucidissimo illis superposito, Christum, qui est panis uitae nostris usibus propositus, quique uerus est Deus, cui thus offertur, adumbrant. ideo & Virgo sanctissima uera Dei. Mater est, & dicitur. Damascenus orat. 2. de dormit. Virg. uocat eam mensam animatam. & oratione prima de dormitione appellat mensam, ex qua ille panis uita, ac caelestis, ille nullis agricola manibus exculuis fructus corporeo modo pullulauit. & mox, loquens cum Virgine: Nam tabernaculum, inquit, Abrahamae te apertissime indicabat: etenim uerbo Domino in ventre tuo tanquam tabernaculo lo Abrahamae habitanti humana natura, subcinericium panem, hoc est sui primitias ex puris tuis sanguinibus obtulis a diuino igne quodammodo coctas, panemque effectas, atque in diuina ipsius personae existentes, & ad ueram corporis animae ani-

Ildesonus
And. Cre.

Epiphanius
Virgo est
elibanus
intellectus
in quo
coctus est
panis uita
Luc. 22.
Virgo dicitur
mensa
panis pro
positionis.

Deipara
est dapife
ra.
Methodius.
Exod. 25.

Damasc.

Virgo in
tabernacu
lo Abrahae
figurata.

CORPVS CHRISTI, QVOD IN Eucharistia exhibetur, in Incarnatione ex Deipara formatum.

Christi corpus quod est in Euchar. ex Virgine accipitur.

Ioh. 6. Cant. 7. Virgine uenter cur aceruus tritici. Alanus

Ambros.

Psal. 20. Cant. 2.

19 CVM ergo Christi corpus sanctissimum ueluti uestis quaedam ex Virgine tanquam ex uellere fuit contextum, & eadem carnis substantia, quae aliquando fuit Virginis, nunc sic in Christi corpore, quod in sacrosancto Eucharistiae Sacramento sub speciebus panis, & uini nobis sumendum proponitur; ideo & de hoc aliquantulum accennans in praesentia a nobis agendum erit, ut intelligamus hoc etiam nomine nos Virgini Deiparae plurimum debere, quod ex suis purissimis sanguinibus, & in eius utero tanquam in clibano diuini amoris igne ualde succenso, uirtute sancti Spiritus formatus sit hic panis uitae, qui de caelo descendit. Quocirca Cant. 7. Virgini dicitur: Venter tuus sicut aceruus tritici uallatus liliis, quia scilicet in suo utero uirgineo, cuius summa, ac perpetua puritas, ut ait Alanus in Caustica, per liliorum septum indicatur, hunc panem uitae concepit, qui est cibus solummodo iustorum, non secus ac triticum alimonia est, non quidem brutorum animalium, sed hominum ratione praedictorum. De utero autem Virginis locum hunc Cantecorum interpretatur Ambrosius de Institut. Virg. capite 14. In eius enim utero, dicit fuisse granum illud tritici cadens in terram: De quo, inquit, aceruus factus est, quia granum illud mortuum plurimum fructum attulit, & hoc quidem granum omnes homines perpetua caelestium munerum esca saturauit. dicente Dauid: Cibauit eos ex adipe frumenti: in hoc etiam grano dicit fuisse liliu[m]: Chri-

Method. *ma rationali, atque intell. Anali substantiam venientes. hęc Damascenus. Imò Methodius loco citato ad Virginem. Tu, inquit, verè omnis sacrificij pinguedo, quon iam scilicet Christi, qui in Missæ sacrificio inveniunt offeritur, nobis ex suis visceribus protulit; & merito omnis sacrificij pinguedo asseritur. Siquidem (ut verbis utar Leonis serm. 8. de Passi.) omnes differentias legalium hostiarum una corporis, & sanguinis Christi implet oblatio.*

S. Leo. *20 Hęc est enim, mulier illa Evangelica, quæ, ut ait Bernardus sermone 2. de Natali. Acceptum fermentum abscondit in farina satis tribus, Christus enim eius filius in vna persona Verbi triplicem habuit substantiam; nimirum diuinam, & substantiam animæ rationalis; substantiam item corporis, ut ex Augustino 13 de Trinitat. cap. 12. docet S. Thomas 3. part. quæst. 1. art. 1. quorum fermentatio, seu unio admirabilis absque naturarum confusione in eius utero est celebrata: ibi enim Deus homo factus est; id quod fuit permansit, quod non erat assumptum; non commixtionem passus, neque diuisionem. Verùm audiamus ipsam Bernardum loco citato, ubi loquens de unione admirabili Verbi æterni cum anima, & carne. Hęc sunt, inquit, Evangelica illa farina, quæ pariter fermentantur, ut sit panis Angelorum, quem manducet homo, cor hominis confirmans. Fel. x. mulier benedicta in mulieribus, in cuius castis visceribus superueniente igno sancti Spiritus coctus est panis iste: felix, in quam, mulier, quæ in hac tria farina immisit fidei sua fermentum: siquidem fide concepti fide peperit. Nec mireris quod fide eius mediantia unum dixerim Verbum carni, quandoquidem, & carnem ipsam de eius carne suscepit. Sane ne hoc quidem presenti expositioni obuiare potest, quod de cælesti Regni dicitur similitudine. Neque enim indignum videtur si calorum Regnum fides Maria comparatur, quæ & reparatur, hæc enim Bernardus. Hęc est etiam illa mulier, quæ Prouerb. 31. facta est quasi nauis in situ oris, de longè, id est de cælis, per vitæ huius pelagus portans panem suum; illud enim de longè) distantiam indicat inter Verbum Dei, & humanam naturam, quam sibi hypostaticè uniuert in utero huius benedictæ mulieris. scilicet verò panem hunc vocat SVVM, quia sola absque vii opera illum concepit, quem apud Bethlehem, quæ domus panis, interpretatur, per partum suum virgineum, tanquam*

ex nauis in omnium vtilitatem exposuit; quo in sanctissima Eucharistia patemur, nutrimur, ac vires ad laborandum in Domini vinea, & ad confligendum cum nostris hostibus reficimur, iuxta illud Psal. 22. *Parasti in conspectu meo mensam aduersus eos qui tribulant me.*

21 Et quoniam diuinissimum Eucharistiæ Sacramentum sub speciebus non tantum panis, sed etiam vini in vitima cœna à Christo Domino est institutum, iuxta illud Zachar. 9. Quid bonum, & quid pulchrum eius; nonne fermentum electorum, & vinum gemmans Virginis: (hæc sub vnaquaque specie totus Christus continetur.) Ad utramque speciem exprimendam Cant. 7. in Virginis utero non tantum triticum, ut diximus, sed etiam vinum contineri affirmatur: Umbilicus, inquit, tuus sicut crater tornatilis nunquam inuicem poculis, de quo Ambrosius de Instit. Virg. c. 14. Verè, inquit, alius ille Maria crater, tornatilis, in quo erat Sapientia, quæ miscuit in cratera vinum suum, in deficientem cognitionis pia gratiam, ditinuitatis sua plenitudine subministrans. In quo Virginitas utero simul aceruus tritici, & Ulij floris gratia germinabat, quoniam & granum tritici generabat, & lilium. Et S. Hieronimus ser. 1. de Assumpt. eadem mutatur ex Ambrosio: Verè, inquit, alius Maria tornatilis fuit, quia in eo Sapientia se infudit, quæ in cratera illo vinum miscuit. sic Hieronimus, quem citat Vincentius Beluacensis in speculo historiali lib. 7. c. 121.

Ad hoc etiam spectare videtur Andreas Cretensis orat. 2. de dormit. cum vocat eam Sapientiam, quæ non potest exinaniri, cratera vitæ, cui nihil potest auferri, penarum: quibus verbis Ambrosius, Hieronimus, & Andreas Cretensis indicant Virginem Deiparam non tantum esse hunc craterem, de quo Cantic. 7. verum etiam esse craterem illum, de quo Prouerb. 9. ubi Salomon eum dixisset, Sapientiam aedificasse sibi domum in columnis septem, & immolasse victimas suas; subiicit iuxta versionem septuaginta: *Miscuit in cratera vinum suum. & mox: Misit seruos cum excelsa predicatione conuocans ad craterem. Sæpe quo magis etiam confirmatur id quod dicebamus, de utero Virginis prodijisse tanquam ex cratera Christi sanguinem, qui sub speciebus vini in Eucharistia sanctissimè profertur. Nam S. Cyprianus lib. 2. epist. 3. locum hunc Prouerb. 9. legit iuxta Septuaginta, & de Dominico facti-*

Bernard.
Math. 13.
Virgo est mulier,
quæ ferme in farina
satis trib.
abscondit.
Augustin.
S. Thomas.
Ecclesia in Antiphona.
Bernard.

Prouerb. 31.
Virgo est nauis in situ oris de longè portans panem.

Zach. 9.
Cantic. 7.
Virginitas
ambrosius
Hieronimus
Andreas Cretensis
Ambrosius
Hieronimus
Andreas Cretensis
Prouerb. 9.
Cyprianus

sacrificio, ubi sub speciebus panis, & vini Christus immolatur, luculenter exponit.

Assimilatur ergo Virginis umbilicus crateri, qui plenus est vino, qui quantumcunque ex eo hauriatur, exhausti nequit, propterea quod sanguinis Christi in incarnatione ex Virginis viceribus acceptus ex vi verborum sub speciebus vini contactus: licet sub illis etiam integer Christus sit, quod ut magis appareat, singula expendamus, & quomodo Virginis accommodentur, ostendamus.

Umbilicus in hoc loco commemoratur, quia sub umbilico concipitur, fovetur, & alitur foetus, Crater autem vas est capacius, quo ad vinum propinandum, & in libationibus, & solemnioribus epulis veteres utebantur, quare Poeta:

Crateras magnos statuant, & vina coronant.

Tornatilis verò exactam, ac omnibus numeris absolutam rotunditatem, quae est figurarum capacissima, ostendit quare huius umbilici amplitudinem, & perfectionem indicat. Tornatilis etiam fuit Deipara ex Alano in Cant. 7. quia sine angulo, & ruga, sine acceptione personarum omnibus, quod est in se, salutem proponat: significat etiam in externa conversatione eam omnino leuigatam, ac mundam fuisse.

Poculorum autem nomine id, quod in poculis continetur, per metonymiam accipi debet, sicuti apud Poetas:

Poculaque inuomis Acheloi miscuit vnus.

In his poculis vinum illud germinans Virginis, & cor hominis letificans continetur, ieu, quod idem est, in illis continetur mixtam, ut ex septuaginta legit Ambrosius loco citato, Hebraicè enim habetur Mazeg, quod est vinum aqua mixtum: nam ex iaculo Concilio Tridentino sess. 22. cap. 7. Christus in vitima cena aquam vino miscuisse creditur, & ideo in Missa idem ex præcepto Ecclesiae faciendum præscribitur. Illud porro (nuncquam indigens poculis) id est temper plenus poculis, copiam indeficientem ostendit, quae omnibus sitientibus abundè hoc vinum exhibetur, nec vnquam exhaustur, quod singulare & admirabile est in venerabili Sacramento Eucharistiae, quantumcunque enim sumatur, nunquam abumitur, iuxta illud quod canit Ecclesia:

Sumit vnus, sumunt mille.

*Quantum isti, tantum ille,
Nec sumptus consumitur.*

Et S. Andreas Apollonius Aegæ Proconsuli: S. Andr. Ego, inquit, omnipotenti Deo immelo quotiè Apost. immaculatum Agnum in Altari, cuius carnes posteaquam omnis populus credentium manducauerit; Agnus, qui immolatus est, integer perseuerat, & vnus.

B. Virgo est vnus.

22. Propter hoc vinum suauissimum, æquè atque odoratissimum, quod in cratere umbilici Virginei fuit productum, nedum conseruatum ipse Christus à S. Elisabeth appositissima metaphora ab arbore desumpta fructus vetricis Deiparae appellatur: ipsa verò Virgo Eccles. 24. assimilatur viti: Ego quasi vitis honoris, & honestatis: quod de Virgine legit Ecclesia in Missa vigiliæ Assumptionis. Damas. c. orat. 1. de Natiu. Vineæ, inquit, vberima (id est Deipara) Jex Anna pullulauit, atq; vniam suauissimam protulit nectar mortalibus fundentem in vitam æternam. & Chrystippus homil. de Deipar. hoc idem eracommodat, cum eam his verbis salutat: *Aue Vitis vnas pulchras producens.* & Ildefonsus serm. 1. de Assumptio. *Mater Domini quasi vitis fructificauit suauitatem odoris, & protulit cunctis gemibus fructus honestatis, & gratia.* sic ille.

Luc. 1.

Eccles. 24.

Damas. c.

Chrystip.

Quomodo

Flores autem illius fructus esse dicuntur flores Virginitatis, & honestatis, id quod purissimam Virginis in Christi conceptione integritatem ostendit, quam etiam liliorum vallum in acervo titici significare diximus: quomuis enim in textu Græco pro voce illa (honestatis) legamus *πλετος*, id est diuitiarum, ac si dicat, flores mei fructus sunt, qui honorem proferunt, ac diuitias: Latina tamen editio vulgata habet honestatis, ex quo verbo duplici ratione, Deiparae virginitas significari videtur: primum, quia ad honestatem pertinet ex D. Thoma 2. p. q. 145. art. 4. turpes voluptates rationi contrarias repellere: Virginitas verò a deo honestate delectatur, ut carnis voluptates non tantum rationi dissonas, quas reicere ca sitatis est munus; sed ne licitas quidem in vsu coniugij admittat: quocirca hæc summa virginitatis honestas honori merito coniungitur, quod homines a deo honore dignos efficiat, ut eos Angelis ipsis perquam similes reddat, ut cap. 32. dicemus. Deinde, quia flos symbolum est virginitatis, sicut & fructus symboli esse potest fecunditatis: cum ergo flores Deiparae fructus

floribus Vir-

ginitatis sunt

fructus.

S. Thom.

Cap. 32.

honoris dicantur, & honestatis, his verbis virginitas eius fecunda, & fecunditas virginea omni honore prosequenda, omniq; honestate conspicua ostenditur: Etenim in arboribus flores simul cum fructibus, qui ex ipsidem emanant, & in quos ipsimet flores transeunt, existere nequaquam possunt; sed erumpente fructu decidit flos. quandiu autem flores vigent fructus nondum aduenere: ita & in cæteris mulieribus virginitas cum fecunditate eodem tempore esse nequit: At verò in sola Deipara super omnem naturæ cursum hæc duo coniuncta reperiuntur. Quocirca ipsa vna merito dicere potest flores suos esse pariter, & fructus: nam eleganter quidam cecinit:

Sannaz.^o in Templo Mergellino Neapoli. *Parvus, & integritas discordes tempore longo, Virginis in gremio fœdera pacis habent.*

Quemadmodum verò vitis in hyeme ijs, qui exiguum rerum naturalium habent peritiam, videtur arbor despecta, & arida; suo tamen tempore frondescit, florumq; suaveolentiam ac fructum mittit gratissimum, vinum nimirum; quod, ut quidam extulit Iudic. 9. *Latificat Deum, & homines*: ita Virgo beatissima Dominiæ passionis tempore *stabat iuxta crucem lachryuosa à ludæis despecta*, quibus ob vnici filij necem omnino arida videri poterat: Verùm Christo mox resurgente Deiparæ præstantia, & odoris eius suavitas, nec non fructus ventris vtilitas toti mundo innotuit; præsertim cum filius eius in sacrosancto Missæ sacrificio sub specie vini in Dei honorem, & hominum vtilitatem offerretur; & hac ratione huius sanctissimæ vitis vinum, ut ille dicebat: *Deum latificat, & homines.*

Cant. 1.

Sicuti autem Virgo Deipara viti comparatur, ita & Christus, qui Cant. 1. propter passionis amaritudinem *fasciculus myrrha* appellatur; propter Eucharistiæ tamen sanctissimæ mysterium statim à sponsa assimilatur *bothro Cypro in vineis Engaddi* propter vnam perfectissimam, vel quæ in Cypro Insula crescit, qualis etiam nascitur in vineis Engaddi, vel quæ nascitur in vineis Engaddi, & ex Cypro frutice odorata prope nascente, eius odorem, saporemq; gratissimum refert; & hic quidem bothrus in passione calcatus, in crucis torculari expressus, in calice sacrosanctæ Eucharistiæ propinatus ex Virginis vite germinauit, ac prodijt: quare ex Virgine etiam illud nobis e-

ditum non sine gratiarum actione agnoscere, ac prædicare debemus.

2. Propter hanc ergo coniunctionem inter mysterium incarnationis, & Eucharistiæ in officio sanctissimi Sacramenti Hymni terminantur strophæ illa: *Gloria tibi Domine qui natus es de Virgine* & in Missa eiusdem. Præfatio illa: *Quia per incarnati Verbi mysterium adhibetur*; & in ipso cantu modulatio eadem, qua in festis vtmur beatæ Virginis præscribitur in Gloria in excelsis, & similibus.

Propterea S. Bernardinus Senensis tom. 1. s. Bernardus, serm. 61. art. 1. cap. 10. probat ex Virgine totam Ecclesiam militantem ornari, ac decorari: *Quoniam, inquit, de carne Virginis benedicta, & in parte corporis eius excelsa consistit; perficitur, & terminatur totum decus; ac pondus Sacramentorum Ecclesie, certum est enim quod omnis institutio Sacramentorum, & omnia alia sacramenta tanquam in vltimum finem, & ad illud tum Sacramentum omnium Sacramentorum excellentissimum quod est Eucharistia, ordinatur: quæ quidem conficitur, & consecratur dum panis in corpus Christi conueritur, &c.* hæc S. Bernardinus, qui addit carnem illam de Virgine descriptam ita nobilitatam, & tanto vinculo unitam Verbo Dei, ut in Christi morte separari potuerit à propria forma, id est ab anima, non tamen à Verbo. Hinc est, quòd iure suo Virgo beatissima, quæ per Mensam panum propositionis, ut suorà dixi Exod. 25. figuratur, inuitat ad Eucharistiæ, ac propterea ei accommodare possumus verba illa, quæ à diuina Sapiencia dici scribuntur Prouerb. 9. *Venite comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis*: licet enim Sacramentum illud sit panis, & vinum diuinæ Sapienciæ, hoc est corpus, & sanguis Christi Verbo hypostaticè vnita, nihilominus tamen est etiam panis suus, id est Deiparæ de ipsius sanguinibus acceptus, in suis visceribus conceptus; & similiter est vinum, quod miscuit ipsa; & illud Eccles. 24. *Transite ad me omnes, qui concupiscitis me*, inuitantur enim à Virgine illi, qui eam concupiscunt, qui scilicet peculiari reuerentia, & affectu eam prosequuntur; & à generationibus meis implemini, id est à filio meo, quem genui, explete vestrum desiderium in sanctissima Eucharistia, per quam tot bona in Ecclesia communicantur. Quare ardenti fame, ac desiderio huius cœlestis cibi diligenter præparemur, ac disponamur ad illum

illum dignè sumendum : etenim, vt ipsa Virgo in suo Cantico monuit : *Esurientes implens bonis*, vt sic ex eo repromissum fructum reportemus. & vt verbis vtar Leonis ser. 20. de Pat. *In id quod sumimus transsumus*. Quare meritò Chrysofomus in sua Liturgia ante sumptione Eucharistia, huius Virginitatis opem implorat, vt dignè communicet: hæc enim verba in quadam oratione recitanda præscribit: *Et intercessione immaculate Domine nostra Deipara, & semper Virginis Mariæ dignum me fac, vt sine condemnatione accipiam immaculatum tuum donum in remissionem peccatorum in vitam æternam*. ita Chrysofomus.

Leo.
Chrysof.

Qui comman-
cant
Virginitatis
deuotione
in se exci-
tant, quan-
tumq; Vir-
ginis de-
beant.

Genf. 41.

24. Qui igitur erga Virginitatem peculiari amore flagrant ad excitandum & acuendum ex hac enim parte erga Virginitatem deuotionis sensum, cum ad sanctissimam Eucharistiam percipiendam accedunt, cogitent in Christi corpore quod sumunt esse substantiam illam, quæ fuerat Virginis, ex qua Christi corpus formatum, & postea ex eiuſdem Virginis substantia auctum, quam diu sanguine in utero Matris, quantum fuit, quæ substantia olim Virginis, nunc hypostaticè est vnita Verbo Dei; & sic etiam Virginitatis gratias agant, ex qua tantorum bonorum vberitas ad nos emanauit. Sic enim Iosephum filium Iacob Patriarchæ Genes. 41. vt in iugum huic vitæ mortali pernecessarium in futurum sterilitatis septennium conseruandum curaret Pharaon in tantam dignitatem euexit, vt supra omnes eum constituerit, eiq; suum anulum, stolam byſſinam, & torquem aureum dederit, atque super curum suum secundum ascendere fecerit, clamante præcone, vt omnes coram eo genu flecterent, & præpositum esse scirent vniuersæ terræ Ægypti: nec quicquam abique Ioseph imperio fieri voluerit, eumq; lingua Ægyptiaca Saluatorem mundi appellauit, quando magis Deiparæ debet vniuersus orbis, quæ panem vitæ: qui de cælo descendit, quo à morte æterna liberamur, non in solùm septennium, sed in omnem ætatem: nec vni tantùm Ægypto, sed nationibus omnibus in Ecclesia, & perpetuò permanſurum ex suis sanctissimis viscibus concepit, & lacte postea nutrit, vt meritò Deus eam de mundo optimè meritam in tantam sublimè dignitatem, vt vni Deo sit secunda, Deamnamq; mundi & dispensatricem diuinarum gratiarum eam

constituerit. Quare B. Laurentius Iustinianus in sermone de Natiuitate Virginis, agens de sanctissimo Christi corpore, quod in Eucharistia Sacramento nobis proponitur: *Hoc*, inquit, *Exod. 16.* *Manna quod in utero Mariæ repositum, ubiq; expositum, atque appositum est, frequenter vitæ ad salutem: vtriusque venerare pudicitiam, & arcæ huius mysticæ gratiam contemplare; quæ talis excepti munus, talemq; genuit prolem, quæ te corporis sui manna resciret, inebriaret cruore, passione redimeret morte saluaret.* hæc ille.

B. Laur. Iustinian.

IN OMNI VITÆ CURSV VIRGO Deipara filio familiariter proxima, cumq; eximia erga Christum charitas.

CAP. IX.

DE secunda porro vicinitate, quæ Deiparæ in conuictu, seu conuersione cum filio intercessit, multa, & quæ præsertim dici possent, quis enim non videt ad Virginitatis sanctitatem augendam, eiuſdemq; dignitatem nobis declarandam, non parum contulisse eius intimum, ac familiarem cum Christo Dei, suoq; pariter filio tot annorum conuictum in eadem domo, in eadem mensa, in suauissimis, crebrisq; colloquijs? vt non immento Franciscus Mayo in sermone de creatione animæ Virginis dixerit ei conuenire illud Sap. 8. *Generositate eius glorificat contubernium habens Dei*; loco enim vocis, contubernium, græcè habetur *συμβιωσις*, quod idem est, quod conuictus; ac si diceret, ipsa habens contubernium, & conuictum cum Deo hoc celebrat tanquam veram generositatem.

Y
Virginis
cum filio
conuersatio.

Mayo.
Sap. 8.

De hoc Bernardus homil. 1. super Missus est: *Maria, inquit, Matrem se agnoscent, Maternitatem illam, cuius Angeli cum reuerentia ornant, cum fiducia suum nuncupat filium, dicens fili quid fecisti nobis sic? & mox: Et erat subditus illis, quibus? Deus, cui Angeli subditi sunt, cui principes, & potestates obediunt, subditus erat: Mariæ, nec tantum Mariæ, sed etiam Iosepho propter Mariam. Mirare sicut filius benignissimam dignitatem, siue Matris excellentissimam dignitatem: vtrinque stupor, vtrinque miraculum, & quod Deus scemina obtemperet, humilitas*

Bernardus.
Luc. 2.